

No Ifs, No Buts | 1 Aralık 2010 - 9 Ocak 2011
DEPO
Tütün Deposu
Lüleci Hendek caddesi, no. 12, Tophane, İstanbul
tel: 292 39 56
www.depoistanbul.net

Açılış:
30 Kasım Salı, 18.00-21.00

Küratörler:
Gülşen Bal ve Walter Seidl

Sanatçılar:
Nevin Aladağ
Zbyněk Baladrán
Ursula Biemann
Esra Ersen
Marina Gržinić / Aina Šmid
Siniša Ilić
Daniel Knorr
Aglaia Konrad
Marco Poloni
Nada Prlja
Santiago Sierra

Değişen zaman ve mekân deneyimleri postmodern ve postkolonyal özneyi şekillendirdi. Fredric Jameson'a göre bu özne haritaların kaybına maruz kaldığı için coğrafi kalkış ve varış noktalarındansa çoğunlukla geçiş sırasında algılanan fakat önemli görsel, dilbilimsel ve kültürel etkileşim kodları üreten ara safhalara önem veriyor. Geçmiş on yılların ekonomik dönüşüm akışı ise özellikle kent çevrelerinde çeşitli imleme biçimlerinin daha fazla yoğunlaşmasını gerektirdi.

"Angajman mekanizmalarını dikkatlice yapılandırmaya girişmek için ('var olma') güncel koşullarının eleştirisinden başlayan ('varlık')¹ özne konumlarının çokluğu üzerine yeni düşünme şekillerini araştırırken, bunun nasıl "yeni" bir mekânın olasılığını sunabileceği ile ilgileniyoruz. Burada amaç karşılıklı ilişkilerin "öznenin kendisinin yeniden yaratılmasına ve icat edilmesine yol açacak bir çerçevesizleştirme eylemi"² olarak gerçekleştiği ilişkisel oluşlar üretmek. Bu, "kimlik-biçimi"nin "ben-öteki" ikiliğinin ve temsili sınırlarının ötesinde tekrar değerlendirilmesini mümkün kılacak.

Burada şu soru karşımıza çıkıyor: Tüm bunlar yaratıcı pratik alanında nasıl vuku buluyor ve sanat mekânlarına nasıl taşıyor?

Farklı topolojiler çerçevesinde yeni yaşam biçimleri tesis eden bir bağlantı noktası arayışı içinde çeşitli dönüm noktalarının hızlı dönüşümünü ortaya çıkarmak **No Ifs, No Buts** projesinin çıkış noktasını oluşturuyor. Proje, eski Doğu ve Batı ayrımının duvarlarının yönetiminin jeopolitik anlamlarına odaklanıyor. Jeopolitik topolojiye dair sorular belirli kültürel koşullarda ele alınır ve konuların hassaslığı temsil politikalarını yansıtan kültürel mekânların üretimini işaretler. Bu nedenle bu çok katmanlı projenin bir amacı sanatsal bir tartışma platformunu angaje etmek veya paylaşmaktır. **No Ifs, No Buts**, radikal öz-imleme biçimlerini tartışarak ve böylece kişisel uzamı kısıtlayan küresel güçlere karşı stratejiler üretmekle kültürel ötesi jeopolitik ve ekonomik koşullarla ilgili sorular soruyor ve bu yolla görsel ve söylemsel düzeyde yeni bir haritalama yapmayı amaçlıyor.

¹ O'Sullivan, S. ve Zepke, S., *Deleuze and Contemporary Art*, Edinburgh University Press, 2009, s. 2.

² Guattari, F., *Chaosmosis: An Ethicoaesthetic Paradigm*, çev. Paul Bains ve Julian Pefanis, Indiana University Press, 1995, s. 131.

Nevin Aladağ

Hochparterre [Mezanin], canlı bir performansın video dokümantasyonu, 2010

Nevin Aladağ Hamburg'un Altona bölgesinde Große Bergstrasse sakinleri ile yaşam koşulları ve deneyimleri üzerine konuştu. Bu karşılaşmalardan yola çıkarak sokağın bir işitsel portresini oluşturdu. *Hochparterre* adlı performansta bu farklı sesler ses kaydına göre dudaklarını hareket ettiren ve keskin mimikleriyle görünmeyen konuşmacıların hatlarını çizen tek bir aktrisin yüzü tarafından temsil ediliyor.

Aladağ'ın topladığı tüm anlatımlar aynı arayüzü, yani performansı gerçekleştiren aktrisin yüzünü paylaştığı için konuşmacılardan hiçbirinin bir sosyotopun prototipi olarak algılanması riski yok. Katılımcılar, sürekli olarak ve şeffaf bir biçimde kendine referans veren bir sahnelemede kendine güvenen öznel olarak çevrenin zengin bir tasvirini sunuyorlar. Sonuç, izleyicinin, aktrisin ve orijinal ses kayıtlarının yaratıcılarının hakikilik ve merak ile adil bir oyuna dahil oldukları şehre dair bir somut şiir.

Zbyněk Baladrán

rendez-vous nowhere [hiçbir yerde randevu], video yerleştirme, 2008

rendez-vous nowhere Komünist Manifesto ve işlevselci mimar Karel Honzík'in ütöpic fikirlerinin karşılaşmasına dayanan bir film. Sosyalist Çekoslovakya'da çekilen görüntülerden oluşan çalışma komünizm sonrası toplumlarının gelişimi üzerine bir soru soruyor. Komünist Manifesto ve erken 60'lı yıllarda edebi çalışmasında kozmik maddenin kaçınılmaz ereği olarak mükemmel komünist toplum fikrini geliştiren Karel Honzík'in kavramları liberal kapitalist toplumlar üzerine düşüncüler için bir köprü işlevi görüyor.

Ursula Biemann

X-Mission [X-Görev], video makale, tek kanal, 40', 2008

X-Mission en eski ekstra alanlardan biri olarak mülteci kampının mantığını araştırıyor. Filistin mülteci kamplarını birer vaka olarak ele alan video bu istisnai uzama anlam veren farklı – hukuki, sembolik, kentsel, mitolojik ve tarihî – söylemlere odaklanıyor. Uluslararası hukuka göre Filistinli mülteci istisna içinde istisnayı temsil ediyor gerçekten.

Filistinli mülteciler altmış yıl boyunca kamplarda bir sivil hayat inşa etmek zorunda kaldı. Mülteci kampı, anavatan ve yurtdışındaki ilişkili topluluklarla karmaşık ilişkileri olan yoğun bir mikrokozmoz barındırır. Birbirinden ayrılmış Filistinli nüfusları arasındaki hayati bağları göz önünde bulunduran video Filistinli mülteciyi küresel diyaspora bağlamına yerleştirmeyi amaçlar ve bu geniş alana dağılmış toplulukların arasındaki ağırlardan doğan aidiyet biçimleri üzerine düşünür. Eserde ele alınan vakalardan bazıları Lübnan'daki Nahr el-Bared mülteci kampının yeniden inşası ve işgücünü Çin ve Hindistan'dan sağlayan Ürdün'deki Nitelikli Sanayi Bölgesi ile yakındaki bir kamptaki Filistinli mülteciler arasındaki karmaşık ilişkilerdir.

Anlatıda uzmanlarla (avukat, gazeteci, mimar, antropolog, tarihçi) yapılan bir dizi mülakatın yanı sıra bir bölümü sanatçının kaydettiği diğerleri ise yüklediği görüntülerden yapılmış çok

katmanlı video montajları yer alır. Susan Akram, Bilal Khabeiz, Samar Kanafani, İsmail Sheikh Hassan, Oroub elAbed ve Beshara Doumani konuşmacılardan bazılarıdır. Video aynı zamanda hümaniter ve sanatsal misyonlar arasındaki ince farklar üzerine düşünceler içerir.

Esra Ersen

Which One You Choose [Hangisini Seçersin], video yerleştirme, 17'39", 2003

Which One You Choose belirli bağlamlarda – Türkiye ve Japonya – “toplumsal cinsiyet tarafından belirlenen” konumlandırmalar ve özdeşleşme meselesiyle yüzleşir ve arka planı oluşturan çok katmanlı hiyerarşik yapılar karşısında geleneksel fikirlere alternatifler sunar.

Bu alt küme Agamben'in pratik bir okumasından “kurucu politik özne ve politikadan *de jure* [hukuken] olmasa da *de facto* [fiilen] dışlanan sınıf” bağlamında biraraya getirilmiştir.

Aynı biyopolitik kırılmanın üstesinden gelme üzerine sorgulama bağlamında Esra Ersen son on yılda ortaya çıkan prekaryalaşmaya dikkat çeker ve bizi mekânların çoğalmasının eşzamanlı ilişkisinin özel konjonktürü üzerine düşünmeye zorlar. Bu, toplumsal cinsiyet tarafından belirlenen konumlandırmaların ötesinde ve bilişsel kapitalist oyunun uzağında varolacak diyalojik bir özneliği tanıyarak çeşitli prekaryalaşma biçimlerinin olasılıklarının olası sonuçları yoluyla meseleyi pekiştiren “mekân politikasının” önemini yansıtır.

Marina Gržinić, Aina Šmid Zvonka Simčič ile beraber
Naked Freedom [Çıplak Özgürlük], video, 25', 2010

Ljubljana, Belgrad ve Durham, ABD'yi birleştiren bu video çalışması yerel topluluğun ne olduğu üzerine düşünmeyi mümkün kılacak kavramsal ve politik bir alan sunar. Finans kapitalizmi ve sanat ve sosyal, politik ve eleştirel söylemlere nüfuz eden finansallaşma süreçleri karşısında toplumsal değişim olasılığını kavramsallaştırır. Videonun kolektif yapılış süreci performansçıların ekran-dışı hayatlarında yankılanan sosyal, politik ve kolektif performatif pratiklerin ekran için canlandırılmasıdır.

Ljubljana'da yedi genç aktivist, müzisyen, şair ve işçi, Medvode Gençlik Merkezi'nin üyeleri Ljubljana'ya yakın bir köyde kapitalizm, sömürgecilik, eğitim ve politik bir imkân olarak sanatın gücü üzerine konuşurlar. Aynı zamanda hayatın radikalleştirilmesinin imkânı üzerine tekrar düşünürler. Eser, sadece yerel gençliğin gücünü tanımakla kalmaz, aynı zamanda videonun yapımı arcılığıyla yeni imkânlar arayışında olan eylemlilikleri görünür kılacak sosyal ilişkilere öncülük eder.

Siniša Ilić, Goran Ferčec

A Letter to Heiner M / Version 2 [Heiner M'ye Mektup / 2. Nüsha], yerleştirme, 2010

Siniša Ilić ve Goran Ferčec'in üzerinde çalışırken *A Letter to Heiner M / Version 2* adını verdikleri işleri, Viyana'da KulturKontakt's AiR programında metin ve resim arasındaki potansiyel ilişkilerin oluşturduğu geniş alan üzerine bir araştırma olarak başlamıştır. Goran Ferčec tarafından yazılan performans metni *A Letter to Heiner M / Version 2*

Ilić'in görsel bir senaryo taslağı halinde sunulan okumasının temelini oluşturur.

Metin, performans için talimatlar sunduğu için ilginçtir ve bu, özel alan ile sanatsal söz arasındaki sınır çizgisinde mümkündür fakat bir kurum olarak kültür ile ilişkili olmak zorunda değildir. Yaşadığımız ve çalıştığımız dünyadaki kendi konumumuzun sürekli olarak yeniden ifade edilmesi sürecini ortaya çıkarır. Siniša Ilić bir gazete/sanat kitabı projesi için halen üzerinde çalışmakta olduğu bir öneriyi sunacak.

Daniel Knorr

Architecture București 2001/2005 [Bükreş Mimarisi 2001/2005], fotoğraflar

Kontakt - Erste Group Sanat Koleksiyonu izniyle

Architecture București 2001/2005 adlı eser bir sokak portre fotoğrafçısı olan Nea' Costică tarafından sanatçının talimatları doğrultusunda çekilen 26 fotoğraftan oluşur. Fotoğraflar çorak kentsel arazi ile yeni ve eski binaları inşası ve yıkımı ile ilgilidir. Eski moda bir fotoğraf makinesi ile çekilen fotoğraflar Bükreş'in kentsel dönüşümünü ve şehrin değişen dış görünümündeki muğlaklıkları gösterir. Kullanılan makine hem negatif hem de pozitifleri olan her fotoğrafın biricikliğine gönderme yapar. Siyah beyaz imgeler hâlâ çürümenin ve karanlık işlerin sürdüğü şehrin ürkütücü karakterini gözler önüne serer. AB tarafından belirlenen standartlara uymak hâlâ Komünizm'in en büyük şehri olarak görülen ve yavaş yavaş Avrupa normlarını uyarlamakta olan Bükreş için zordur. Kentsel planlamada reform, şehrin geçmişi ve geleceği söz konusu olduğunda uygulaması hâlâ zor olan bir görev haline gelir.

Aglaia Konrad

Desert Cities [Çöl Şehirleri], video, 55'40", 2008

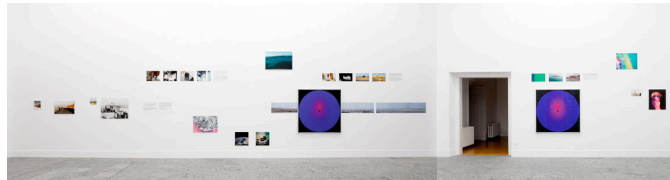
Aglaia Konrad Kahire, İskenderiye ve Anwar el Sadat gibi şehirlere doğrudan bir bakış sunar. *Desert Cities* geleneksel anlamda bir belgesel video değildir. Sanatçı iki yazardan kendi metinlerini yazmalarını istemiş ve bu da videonun anlatıcıların sesleri aracılığıyla gerçek ve kurgu arasında gidip gelmesine yol açmıştır. Video, çöl arazilerinde mimari projelerde "modernist" ilkelerin uygulanmasını gösterir. Yazarlar, ithal edilen modeller ve yerel öğeler, inşaatlar ve çeşitli mekânlar, çöl ve topluluklar, modernite ve gelenek arasında geçen beklenmedik bir diyalog üzerine odaklanır.

Bu binalara taşınan insanlar yeni ve ayrıcalıklı sosyal standartlar ve yaşam standartları bulmaya çalışırlar. Fakat 1990'larda hayata geçirilen bu yeni projelerin birçoğu şimdiden harabeye dönmekte ve terk edilmektedir. Bu da geleneksel trafik rotalarından uzakta böyle büyük işlere girişmenin gerekliliği üzerine sorular doğurur. Çöller nasıl dikkati çeker ve ütöpik yerlere dair hayallerin yıkılması ne kadar kolaydır? Konrad'ın videosu bu olağandışı gelişmelere tanıklık eder.

Marco Poloni

Persian Gulf Incubator [Basra Körfezi İnkübatörü], yerleştirme, 2008

Marco Poloni'nin *Persian Gulf Incubator* adlı işinin çıkış noktası sanatçının eline geçen 1970'lerde çekilmiş amatör bir fotoğraftır. Fotoğrafta New York limanında "T/S Raffaello" adlı İtalyan lüks yolcu gemisinde el sallayarak veda eden bir grup yolcu arasında bir kadın gözükmektedir. Tesadüfen karşılaştığı bu fotoğraf (aynı zamanda otobiyografik motivasyonları olan) bir araştırmacının arka

planını oluşturur – Poloni çocukken New York'dan Napoli'ye giden bu gemiye binmiştir. Sanatçı, bugünlerde Amerika'daki savaş yanlılarının hedefi olan İran'daki nükleer tesis Bushehr'e gizlice gidip saha araştırması yapar. Sonuç, merhametsiz ve dramatik bir seneryoya yer veren büyük bir duvar yerleştirmesidir.

Nada Prlja

Queue [Sıra], yerleştirme, 2010

“Bekleme” olgusunu irdeleyen bu proje yabancı bir ülkeye giderken havaalanlarında pasaport kontrol noktalarında mecburen girilen sıralara gönderme yapar. Sergi mekânına giren ziyaretçiler kendilerini bir kaçış veya yönlerini tekrar belirleme imkânı bulamadan dolambaçlı bir hat üstünde sıraya girmek zorunda bulurlar.

Santiago Sierra

Polyurethane sprayed on the backs of 10 workers [10 işçinin arkasına püskürtülmüş poliüretan], video, tek kanallı, 66'08", 2004

Sanatçı ve Lisson Gallery (Londra) izniyle

Bu çalışma on erkek ve kadının üzerine havayla temasa girdiğinde hızla sertleşen zehirli bir sıvı plastik olan poliüretan püskürtülerek üretilmiştir. İşin çok tartışmalı olmasının nedeni on katılımcının da Iraklı olmasıdır. Dolayısıyla söz konusu olan temalar, Irak savaşı, kimyasal savaş ve Iraklı tutsaklara işkence yapılmasıdır. Toksik olmasına rağmen poliüretan genelde evlerin yalıtılmasında kullanılır ve bu nedenle hem güvenliği hem de tehlikeyi çağırıştırır – bu da Irak'ın işgal edilmesinin arkasında yatan savunma ve agresyon bileşeni için bir metafordur.

Bütün süreç video ile belgelenmiştir. Gruplar halinde sıralanmış ve sırtlarına poliüretan fışkıran katılımcıların kimyasal maddelere dayanıklı giysiler giymesi ve kafalarında ve sırtlarında kalın bir plastik parçası bulunması gerekmektedir. Bu bağlamda bu giysiler, İslâma dair en klişe kodlamalardan biri olan ve Batı'nın Ortadoğu ile ilgili çeşitli endişelerini simgeleyen örtünmenin askerileşmiş ve güncellenmiş bir biçimi gibi algılanır. Burada savaşın gizli vahşetiyle bir paralellik kurulabilir: savaş suçları ve işkence. Savaş, ve özellikle de Irak Savaşı kapitalizme içkin şiddetin sürmesidir.

Destekleyenler:

Anadolu Kültür A.Ş.

Bu proje üzerine ilk olarak 7 Eylül – 3 Ekim 2010 tarihleri arasında **Open Space - Zentrum für Kunstprojekte**'de çalışılmaya başlanmıştır. Daha fazla bilgi için: <http://www.openspace-zkp.org>

Projenin bir önceki edisyonunu destekleyenler:

BM:UKK

Stadt Wien - Kulturabteilung MA 7

Proje küratörleri hakkında:

Glсен Bal, PhD – Dr., görsel kültür teorisi üzerine çalışıyor ve İngiltere, Avrupa ve Türkiye'de çeşitli meknlarda küratörlük pratiğini srdyor. Bal'ın derlemesini yaptığı kitaplar ve Third Text, Mute, Afterimage, ARTMargins, Sanat Dünyamız ve Toplumbilim gibi dergilerde yayımlanmış yazıları bulunuyor. Aynı zamanda uluslararası panel ve konferanslarda sunumlar yapıyor.

Glсен Bal, 2007'den beri Viyana'daki Open Space - Zentrum für Kunstprojekte'de Yönetici ve Proje ve Program Geliştirme Yöneticisi olarak alışıyor. Olası pratiklerin yeni hatlarını belirlemek amacıyla yeni bir strateji modeli geliştirmeyi hedefleyen güncel yaratıcı pratiğe odaklanan Open Space'in kurucusu. Aynı zamanda 2008 yılından beri Technische Universitt Wien'de yeni açılan Eleştirel ve Kratryel Araştırmalar yüksek lisans programında Grsel Kültür bölümünde ders veriyor.

Walter Seidl, Avusturya'nın Graz kentinde doğdu ve Viyana'da yaşıyor ve alışıyor. Doktorasını Güncel Kültürel Tarih alanında yapan ve Avusturya, Fransa ve ABD'de eğitim alan Seidl küratör, eleştirmen ve sanatçı olarak alışıyor. Eleştiri yazılarının yayımlandığı uluslararası sanat dergileri arasında Camera Austria, contemporary, springerin ve şivot umjetnosti yer alıyor. Kratryel alışmaları kapsamında Avusturya, Belçika, Bulgaristan, Almanya, Hong Kong, Japonya, Karabağ, Romanya, Sırbistan, Slovakya, Slovenya, Güney Afrika ve ABD'de projeler gerçekleştirdi. Seidl 2004 yılından beri Erste Group'un sanat koleksiyonunun başında.